

Priloga „Vrtcu“ in glasilo „Marijinih vrtcev“.

Štev. 12.

Ljubljana, december 1919.

XXVII. teč.

Bogumil Gorenjko:

POPOTNIK

1.

Ah, brez svečic in brez jasic
je v tujini Božič moj,
sam praznujem, božičujem
brez prijateljev nocoj.

Pa so daleč tisti kraji —
več oko jih ne doseže;
pa so daleč tisti časi —
nič me z njimi več ne veže;
v tihi, skromni moji vasi —
komaj se spomin še zmislji,
kak je bila kdaj mi v čisli . . .

Pa jaz pustil tiste kraje,
tiste sem pozabil čase,
za domovje gluhi in nem —
Zdaj samujem in potujem
v sveto mesto Betlehem.

2.

Pa Dete sveto,
kakó naj te ogreje
ta mrzla slamica?
Kakó naj te ogreje
presveta Mamica,
ko sama vsa
od mraza trepetá?

Pa, Dete, glej,
srcé še moje
iz sebe izžarelo
ni vsega žara —
o, pridi vanje!
Brez tebe pa je mrzlo,
brez tebe pa je prazno —
o, pridi vanje!

3.

Oj, lepše kot doma
nocoj je v Betlehemu,
in lepše kot pri mamici
je v tihi štalici
pri božjem Detetu,
pri božji Mamici
nocoj!

In vendar ne!
Najlepše je doma
v kotiču tihem tistem,
kjer štalica stoji,
kjer plamenček brlí,
kjer moja mamica
ob jaslicah kleči
in zame moli in skrbi
nocoj!